

Türkiye'nin Wuhan'ında Pandeminin Bir Yılı

YANLIŞ POLİTİKALAR AĞIR BEDELLER

İstanbul Tabip Odası olarak COVID-19 pandemisinin başından itibaren bir yandan meslektaşlarımızın yanında olduk, bir yandan da yanlış politikalara karşı sesimizi yükseltmeyi, hekimlere, sağlık çalışanlarına, halka bu ağır bedeli reva görenleri teşhir etmeyi görev bildik. Bunun yanı sıra İstanbul'daki sağlık kurumlarından, meslektaşlarımızdan topladığımız bilgilerle oluşturduğumuz **Korona Günlerinde İstanbul'da Sağlık** raporlarımızla İstanbul'da salgının gerçek tablosunu kamuoyu ile paylaştık.

Raporlama çalışmalarımızı aynı zamanda pandemi sürecinde kaybettiğimiz meslektaşlarımıza, sağlık çalışanlarına, yurttaşlarımıza sevgi, saygı ve minnet borcu olarak gördük.

İstanbul Tabip Odası COVID-19 İzleme Grubu tarafından hazırlanan bu raporumuzla da Sağlık Bakanı'nın itirafıyla "Türkiye'nin Wuhan'ı" olan İstanbul'da pandeminin bir yıllık seyrini kamuoyuyla paylaşıyoruz.

Raporumuzda yer alan bazı tespitler:

- ❖ Nisan ayı sonlarına doğru Sağlık Bakanı Dr. Fahrettin Koca İstanbul'u "**Türkiye'nin Wuhan'ı**" olarak tanımladığında toplam %60'nın İstanbul'da idi. İstanbul'daki olgu sayıları (yaz aylarında İstanbul dışına hareketin artması nedeniyle) Ağustos ayında toplam sayının %10'una kadar düştü. Ancak sonbahar aylarında yeniden artmaya başladı. İstanbul pandeminin bir yılı boyunca birden çok kez salgının başkenti oldu.
- ❖ İstanbul'un mahallelerdeki ortalama gelir düzeyi ile COVID-19'un yaygınlığı arasında negatif bir korelasyonun olduğu göze çarpmaktadır. İstanbul'da en kolay okunan **sınıfsal sınır** D-100 otoyolunun kuzey ve güneyidir.
- ❖ İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin mezarlık kayıtları üzerinden günlük olarak açıkladığı ölüm sayılarına göre pandemi öncesi **beş yılda yıllık ortalama 74.030 ölüm** meydana gelmişken **2020 yılında** bu sayı **92.583 ölüme** çıkmıştır.İstanbul'daki toplam uygulanan aşı 22 Mart 2021 itibarıyla toplamda 2.090.040 olup ikinci doz 849.121'dir. İstanbul'da da Türkiye'dekine benzer şekilde henüz **nüfusun çok az kısmının aşılandığı** görülmektedir.
- ❖ İstanbul **hastaneleri** COVID-19 pandemisi sürecine büyük ölçüde **hazırlıksız** yakalandı. Bu hazırlıksızlığın bedelini en ağır ödeyenler ise salgınla mücadelede gerekli kişisel koruyucu ekipman bile sağlanmadan en ön saflara sürülen ve bu nedenle hastalanan, hayatını kaybeden hekimler, sağlık çalışanları oldu.
- ❖ COVID-19 pandemisi sürecinde yaşananlar yıllardır kamu kaynaklarıyla beslenip büyütülen özel hastanecilik sisteminin Türkiye'nin ihtiyaçlarına cevap vermekten ne kadar uzak olduğunu; **sağlığın** özelleştirme politikalarıyla **piyasanın vahşi koşullarına terk edilmesinin** toplum sağlığı için ne kadar zararlı olduğunu bir kez daha gösterdi.

- ❖ Salgın boyunca herkese “Evde kal!” çağrısı yapılırken işçilere “Çarklar Dönecek, Üretim Sürecektir!” denildi. Bu nedenle başlangıçta her ne kadar “SARS CoV-2 zengin, fakir ayırmıyor, herkesi aynı şekilde etkiliyor.” denilse de COVID-19 hızla bir **işçi sınıfı hastalığına** dönüştü.
- ❖ COVID-19 pandemisi on yıldır uygulanan **aile hekimliği sisteminin** salgın hastalıklarla mücadelede için **uygun olmadığını**, COVID-19 ve ileride karşılaşılabilecek yeni pandemilerle mücadele edebilmek için Türkiye’nin Birinci Basamak Sağlık Hizmetlerini vakit kaybetmeksizin gözden geçirmesi gerektiğini açık olarak gösterdi.
- ❖ Bir yıl süresince tespit edilebilen COVID-19’a bağlı **390 sağlıkçı ölümünün** yüzde 31’i İstanbul’da meydana geldi. COVID-19 pandemisi bir yılını tamamlarken İstanbul’da yirmi dokuz uzman hekim, sekizi aile hekimi, altısı işyeri hekimi ve altısı emekli hekim olmak üzere toplam kırk dokuz hekim ve yirmi beş diğer sağlık çalışanı, toplam yetmiş dört sağlıkçı COVID-19 nedeniyle hayatını kaybetti.
- ❖ Hekimler, sağlık çalışanları pandemi bahanesiyle **izin, istifa, emeklilik haklarının kısıtlanması**, engellenmesi nedeniyle de mağduriyet yaşadılar. Pandemi koşullarında bile hız kesmeyen **sağlıkta şiddet** ve yoğun ölümlere rağmen COVID-19’un illiyet bağı aranmaksızın **meslek hastalığı** sayılması talebinin karşılanmaması ise motivasyonu düşüren diğer faktörler oldu.

İSTANBUL TABİP ODASI

YÖNETİM KURULU